

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelijcke En Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Shertogenbosch, 1627

Noch van Patienci'. Op de wijze: Schoon Ionckvrouw ick moet u klaghen.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55083)

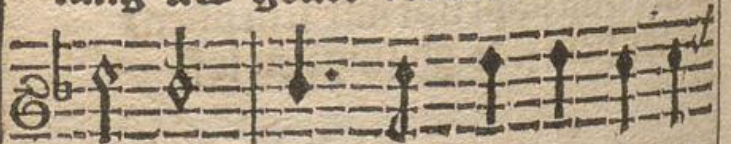
Noch van Patienci'.

Op de wyse:

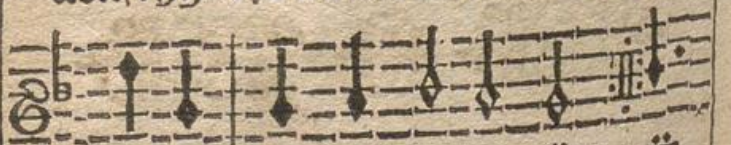
Schoon Ionckvrouw ick moet u klaghen.

Goede Godt ick moet u klaghen/
Dat mijn ziel alhier moet draghen/Al mijn tegenspoet/ | Moet ick
'tWelck my trueren doet.

lang' uw' graci' derben/ En u klaer

aenschijn: Soo moet ick van rouwe

sterben En van bitter pijn.

Goede

Goede Godt ick moet u klaghen
 Al mijn teghenspoet/
 Dat mijn ziel alhier moet draghen/
 't Welck my trueren doet.
 Moet ick langh uw' graci' derben/
 En u klaer aenschijn/
 Soo moet ick van rouwe sterben/
 En van bitter pijn.

Siet/mijn daghen zijn vol lijden/
 Met sonden beswaert/
 Dorgh' en vrees' aen alle sijden
 Ober my vergaert :
 Veel tentatien my pooghen
 Te brenghen tot val/
 Passien my ne'erwaerts booghen
 Swaer sonder ghetal.

Och! wanneer sal 't epnd eens wesen
 Van al dit ellendt !
 Wanneer sal het quaedt mispzesen
 Van my zyn onwendt ?
 Wanneer sult ghy mijn ghedachten/
 En al mijn ghemoet/
 Maken by van alle klachte ?
 O mijn hooghste goet.

Wanneer sal ick hebben vrede/
 Met ghestadighepdt ?
 Vrede binnen/ bupten mede
 Rust en libertept ?

Jesu schoon laet my aenschouwen
 Gens u soet aenschijn:
 Help my toch upt dit benouwen:
 Anders ick verdwijn.

Ick ben hier als een verlaten/
 Meer in vreemde landt/
 By die genen die my haten/
 En soecken ter schand'.

Dus/o Heer/ wilt solaceeren
 My in mijnen noodt:
 Want tot u streckt mijn begeeren/
 En verlanghen groot.

Al des werelts consolaci
 Is my een verdziet.

D soeck ick tot aller spaci:
 Dus my Heer aensiet.

Maer 'k en kan u niet ghenaken:
 Want mijn vleesch en bloedt
 Drukt my neer tot aerdsche saken/
 Tegens mijn ghemoedt.

Wldus moet ick stadigh stryden
 Ick onsaligh mensch/
 En my selven dickmael myden/
 Tegen mijnen wensch.

O wat last lijd' ick van binnen!
 Als den geest hoogh tracht/
 's Hemels saken te beminnen:
 Die het vleesch klepn acht.

Wilt/o Heer / niet van my wijcken:
 Maer vertroost altydt:
 Laet uw' dienaer niet beswijcken
 Dooz des vbandts strijdt.
 Maer verbyjft sijnfantasien/
 En sijn valschen raedt:
 Dat ick my eens magh verbljhen/
 By van alle quaet.
 Doet my oock geheel vergheten
 's Wereldts pdelhepdt:
 Laet my smaken/ sien/ en weten
 Dwe soetighept:
 Gheeft in plaets van aerdsche lusten/
 En des bleeschs plapsier/
 Dat mijn ziel in u magh rusten/
 Byanden in u vper.
 Machtigh Byins/ laet u beweghen
 Al mijn ongheval:
 Gheeft my ulwen soeten zeghen/
 O mijn Godt en al.
 Komt/ mijn hoop/ wilt niet vertoeven/
 Komt mijns herten vzeught:
 Komt mijn vbanden bedzoeben/
 En mijn ziel verheught.

